

Zagreb, 30.06.2026.

TRGOVAČKI SUD SPLIT
21000 SPLIT

Na broj: St-630/18

RAZLUČNI VJEROVNIK:

INES LJUBIČIĆ iz Zagreba, Pantovčak 97, OIB: 85595070515

DUŽNIK:

Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o., OIB: 50095347513, zastupan po stečajnom upravitelju Marija Vujčić Turkulin

Ž A L B A

razlučnog vjerovnika

Razlučni vjerovnik ulaže ovu žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga u cijelosti na rješenje naslovnog suda od 23.6.26. (dalje: rješenje), iz razloga što je sud u donošenju pobijanog rješenja počinio bitnu povredu postupka po čl. 354 st.2.t.11 ZPP-a jer se isto ne može ispitati i nema razloga o odlučnim činjenicama, odnosno odluka je donesena na temelju nepotpune i pogrešne ocijene odlučnih činjenica, te postoji proturječnost između razloga rješenja i zakona kao i navoda s dokazima iznesenih tijekom postupka, te proturječnost između navoda rješenja i odluka ESLJP, tj. Konvencije i Protokola, te odluka VTS-a, sud je pogrešno primijenio materijalno pravo, te pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje na način da je izveo pogrešne, formalističke i arbitrirane zaključke koji nisu utemeljeni na dokazima i zakonu, također je i povrijeđeno ustavno pravo vlasništva zajamčeno u čl. 3 i 48. Ustava RH i čl. 1. Protokola br. 1 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, ustavno pravo na jednakost svih pred zakonom zajamčeno u čl. 26 Ustava RH, kao i ustavno pravo na pravično suđenje zajamčeno u čl. 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske, te čl. 6. Protokola br. 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, koje se manifestira na pravo na pravnu sigurnost i legitimnog očekivanja, pravo na obrazloženu sudsku odluku, pravo na pristup sudu, pravo na zabrana pretjeranog tereta za jednu stranu i pravnog formalizma, zabrana arbitriranog postupanja, pravo na pristup sudu zbog ograničavanja prava na troškove postupka, načelo postupovne pravičnosti i načelo razmjernosti, sve kako je dalje obrazloženo u žalbi.

Sud donosi pobijano rješenje preuranjeno, tj. prije nego su u postupku utvrđene sve činjenice i utvrđeni svi iznosi i potraživanja koji pripadaju razlučnom vjerovniku po čl. 139 SZ, čime sud onemogućava razlučnog vjerovnika da u potpunosti ostvari svoja prava iz čl. 139 SZ-a koja mu pripadaju, odnosno pobijanim rješenjima mu posebno povrijeđuje ustavno pravo na vlasništvo zajamčeno u čl. 3 i 48. Ustava RH i čl. 1. Protokola br. 1 Konvencije za

zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, te čini povredu prava na pravično suđenje kao i pravo na pristup sudu zbog ograničavanja prava na troškove postupka kao tražbine nižeg isplatnog reda.

Naime, sud u pobijanom rješenju traži da razlučni vjerovnik u roku od 30 dana od dana objave rješenja prijavi svoje tražbine nižeg isplatnog reda u vidu kamata na svoju tražbinu od otvaranja stečajnog postupka do namirenja, dok isti sud pak nije uopće namirio razlučnog vjerovnika već mu je upravo suprotno rješenjem od 24.4.2026. odgodio namirenje i pohranio tražbinu na računu suda, čime razlučni vjerovnik ne može ispuniti uvjet suda iz pobijanog rješenja, a sve radi odluke suda od 24.4.2026.!

Razlučni vjerovnik također ne može prijaviti sve troškove iz čl. 139 st. 1. t.2. koji su nastali zbog njegovog sudjelovanja u postupku, a u vidu pristojbi i odvjetničkih troškova zastupanja razlučnog vjerovnika u stečajnom postupku koji još traje, kao i u postupku utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika koji još traje i koji proizlazi iz stečajnog postupka i na koji je postupak razlučni vjerovnik bio prisiljen odlukom naslovnog suda u stečajnom postupku i bez te parnice razlučni vjerovnik ne može ostvariti u potpunosti pravo na namirenje u stečaju čime su mu ta dva postupka vezana za tražbinu. Naslovni sud je u startu procesno i zakonski pogrešno postupio kada nije prekinuo stečajni postupak nakon što je vjerovnik osporavatelj osporio tražbinu razlučnog vjerovnika, te pokrenuo parnicu za utvrđivanje osnovanosti osporavanja i pričekao da se ista pravomoćno okonča, nakon čega bi se stečajni postupak nastavio, te procesno doveo u fazu da se točno zna tko je i u kojem iznosu namiren i do kada je tekla kamata, odnosno koliki su bili troškovi zastupanja po odvjetniku u stečajnom postupku i postupku utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika, a koji spadaju u tražbine iz čl. 139 SZ-a.

Tek u toj završnoj fazi stečajnog postupka pobijano rješenje bi imalo smisla i vjerovnici bi mogli udovoljiti zahtjevima iz čl. 139 SZ u potpunosti, čime je ovakvo preuranjeno pobijano rješenje počinilo povrede navedeno u ovoj žalbi i ne može se ispitati.

Razlučni vjerovnik u ovoj fazi postupka u kojoj mu je sud odgodio namirenje tražbine i koji stečajni postupak još traje, kao i što sud nije pričekao okončanje postupka osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika koja parnica je nužna, stvarna i neposredno vezana uz sudjelovanje razlučnog vjerovnika u stečajnom postupku, ne može znati datum namirenja svoje tražbine da bi mogao izračunati kamatu i prijaviti je, kao i ukupne troškove pristojbi i zastupanja po odvjetniku u oba postupka koja još uvijek traju i koji spadaju u tražbine nižih isplatnih redova po čl. 139 SZ-a, sve sukladno dolje navedenim dokazima.

DOKAZ: stručni rad s IUS INFO, doc.dr.sc. Jelene Čuveljak kao sutkinje VTS-a od 22.1.26.
odluka ESLJP Zagrebačka banka c/a RH
odluka VTS PŽ-2520/06
odluka VTS PŽ-4859/2024

Slijedom navedenog se predlaže da žalbeni sud usvoji u cijelosti navode ove žalbe, te samostalno donese odluku u kojoj će preinačiti pobijano Rješenje, te donijeti zakonitu odluku uz nadoknadu troška ove žalbe razlučnom vjerovniku, a podredno vratiti naslovnom sudu na ponovno odlučivanje.

Ines Ljubičić
zastupana po: